

RESUM DE JURISPRUDÈNCIA

TRIBUNAL DE JUSTÍCIA DE LA UNIÓ EUROPEA

1. [Sentència](#) de 3 de febrer de 2022, de la Sala Quarta del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, referent a cessions d'acords marc. Estableix que la liquidació de l'adjudicatària que cedeix només els acords marc amb el poder adjudicador a una altra empresa i malgrat que el nou adjudicatari no reprèn en tot o en part l'activitat del contractista inicial, s'està davant una substitució parcial. Per això, no és necessari iniciar un nou procediment de contractació; si bé, sí que és necessari exigir al nou adjudicatari que compleixi els criteris de selecció qualitativa establerts inicialment.

TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

2. [Sentència](#) de 7 de març de 2022, del Tribunal Constitucional, per la qual s'estimen els recursos d'empara interposats per B.P., F.M., Europa Press Delegaciones i Editora Balear, SA, contra les resolucions que van impedir recórrer intervencions judicials dels telèfons i els equips informàtics dels periodistes.
3. [Sentència](#) de 10 de març de 2022, del Ple del Tribunal Constitucional, que estima parcialment, per unanimitat, el recurs d'inconstitucionalitat interposat contra diversos preceptes de la Llei catalana 11/2020, de mesures urgents per a la contenció de les rendes dels lloguers d'habitatges; concretament, declara inconstitucional i, per tant, nuls els articles 2, 3.2, 3.3, 3.4, 6, 7.1, 15.1, 16.2 i 18 i les disposicions primera i quarta de l'esmentada llei per envair competències exclusives de l'Estat en matèria civil per regular les bases contractuals (art. 149.1.18 de la CE).
4. Sentència de 24 de març de 2022, de la Sala Segunda del Tribunal Constitucional, per la qual s'estima íntegrament el recurs d'empara en el qual un dels integrants d'una parella de fet inscrita en el registre de parelles de fet del municipi de Rivas Vaciamadrid va impugnar la decisió de l'administració tributària, ratificada judicialment, referent a la denegació de la bonificació autonòmica en la quota tributària en cas de donació d'una part de l'habitatge familiar on residia amb la seva parella.

La Sala considera vulnerat el dret d'igualtat (article 14 de la CE) i el dret a la tutela judicial efectiva en constatar que tant la decisió administrativa com la judicial, que declara nul·les de ple dret, no van prendre en consideració la seva situació de convivència estable acreditada, ja que la denegació va venir fonamentada únicament pel fet de no estar inscrits en el Registre d'Unions de Fet de la Comunitat de Madrid.

TRIBUNAL SUPREM

SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA

5. [Interlocutòria](#) de 13 de gener de 2022, de la Secció Primera de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem. Recurs de cassació d'interès cassacional objectiu per a la formació de jurisprudència, referent als límits de risc assumible per una concessionària d'explotació d'un aparcament per la modificació de la configuració viària: si estem davant un supòsit de força major o una circumstància excepcional no susceptible d'indemnització; si la ruptura de l'equilibri economicofinancer ha de valorar-se a la llum dels fets o d'altres paràmetres, tals com la titularitat per part de la mateixa companyia d'altra concessió.
6. [Sentència 136/2022](#), de 4 de febrer, de la Secció Tercera de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem. Recurs de cassació d'interès cassacional, referent als contractes administratius de serveis.

La finalitat d'aquesta sentència és establir la compatibilitat entre l'article 23 i 303 del TRLCSP i la aplicació preferent de la previsió especial de l'article 303 davant la general de l'article 23, en referència a la duració dels contractes de serveis i la possibilitat de prorrogar-los. Les pròrrogues en els contractes de servei han d'adoptar-se de mutu acord entre les parts abans de finalitzar la duració inicialment pactada o del venciment de la pròrroga anterior. Dites pròrrogues han d'adoptar-se respectant les previsions legals existents, sense que el major o menor interès públic permeti prescindir dels preceptes legals aplicables.

7. [Sentència 143/2022](#), de 7 de febrer, de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, que estima el recurs de cassació, cassa la sentència de l'Audiència Nacional i declara la nul·litat de l'Ordre IET/350/2014, per la qual es fixen els percentatges de repartiment de les quantitats a finançar relatives a l'abonament social corresponents a 2014, reconeixent el dret de la recurrent a ser reintegrada en les quantitats abonades en concepte de bo social.

8. [Sentència 159/2020](#), de 9 de febrer de 2022, de la Secció Quarta de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem. Recurs de cassació d'interès cassacional. Dret de participació política.

La sentència estableix com a doctrina jurisprudencial que la decisió de no admetre una esmena parcial al pressupost presentada per un grup polític a l'inici de la sessió plenària d'aprovació del pressupost vulnera el dret fonamental a exercir un aspecte consubstancial a l'exercici del càrrec de regidor, amb infracció de l'article 23.2 de la CE.

El dret a presentar esmenes té substantivitat pròpia i ha de tramitar-se i debatre's com qualsevol esmena, amb independència que es tracti de l'aprovació dels pressupostos municipals.

9. [Sentència 167/2022](#), de 10 de febrer, de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem. Recurs de cassació d'interès cassacional.

L'esmentada sentència estableix que limitar el dret dels regidors només a l'accés dels expedients i documents relacionats amb els assumptes a debatre en el ple vulnera el dret a la participació política.

La doctrina està en consonància amb sentències anteriors que reconeixen el dret dels regidors a accedir a tota la documentació necessària per al desenvolupament de les seves funcions, sense exigir requisits addicionals, tant per exercir la labor de control, com per documentar-se sobre assumptes que siguin necessaris per poder exercir el seu dret a la participació política (article 23 de la CE).

10. [Sentència 192/2022](#), de 16 de febrer, de la Secció Tercera de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, per la qual s'estableix la doctrina jurisprudencial en resoldre un recurs de cassació d'interès cassacional sobre concessions administratives demaniales, en relació amb la qualificació jurídica de la concessió per a la construcció i explotació d'un edifici per a aparcament dins del domini públic portuari a efectes de l'aplicació de la DT de la Llei 2/2015, de desindexació de l'economia espanyola.

Les concessions de domini públic portuari tenen la consideració de "altres contractes", no subjectes al TRLCSP, als quals resulta d'aplicació el seu apartat 2, reservant-se l'apartat 3 a tota la resta de relacions jurídiques en les quals la intervenció del sector públic no té caràcter convencional. Així, la relació entre l'administració portuària i el concessionari té caràcter contractual, en la qual la concessió constitueix una contraprestació del contracte celebrat per a la

construcció de les obres i que pot donar lloc, si escau, a les actualitzacions de les tarifes incorporant l'evolució de l'IPC.

11. [Interlocutòria](#) de 17 de febrer de 2022, de la Secció Primera de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem. Recurs de cassació d'interès cassacional objectiu per a la formació de jurisprudència.

L'esmentada interlocutòria reconeix com a objecte d'interès cassacional objectiu per a la formació de jurisprudència determinar si procedeix o no la concessió de permisos que suposen la reducció de la jornada sense reducció de les retribucions als funcionaris públics locals basant-se en la normativa autonòmica, donada la redacció de l'article 48.h) del TRLEBEP i d'acord amb el que disposa l'article 142 del Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local en relació amb l'article 149.1.18 de la CE.

12. [Sentència 209/2022](#), de 21 de febrer, de la Secció Tercera de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem. Recurs de cassació d'interès cassacional, referent al reintegrament i prescripció de la tramitació de subvencions.

Perquè una denúncia penal produeixi efectes interruptius de la prescripció de l'acció de reintegrament d'una subvenció, ha d'estar referida al concret procediment subvencional al qual es vol fer valdre aquesta eficàcia o a fets directament i indirectament relacionats amb ella, de forma que la investigació penal pugui projectar-se, si escau, sobre dita subvenció, sense que una denúncia genèrica pugui per sí mateixa produir la interrupció de la prescripció.

Per generar aquests efectes d'interrupció no és necessari que la denúncia doni lloc a un procediment penal, però sí que estant referida a fets relatius a la subvenció de què es tracti, sigui susceptible de generar algun tipus d'investigació criminal.

13. [Sentència 268/2022](#), de 3 de març, de la Secció Quarta de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem. Recurs de cassació d'interès cassacional.

L'esmentada sentència reconeix que la incapacitat permanent per al servei derivada d'un accident de trànsit patit per un funcionari públic quan realitza el desplaçament per anar o tornar del centre de treball pot considerar-se com a incapacitat produïda "com a conseqüència del servei", a l'efecte de l'obtenció de la pensió extraordinària de l'article 47.2 del TRLCPE (pensió extraordinària produïda per actes de serveis).

14. [Sentència 293/2022](#), de 8 de març, de la Secció Quarta de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem. Recurs de cassació d'interès cassacional.

El Tribunal Suprem desestima el recurs d'interès cassacional interposat per l'Ajuntament d'Alzira contra la sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, que va confirmar la sentència dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 5 de València, que va anul·lar els acords municipals pels quals es va aprovar la subrogació del personal de dues entitats públiques dissoltes i de modificació de la plantilla i la relació de llocs de treball amb motiu de l'aprovació dels pressupostos municipals del 2016 ja que considera que no estaven davant els casos exceptuats de la regla general ni resulta d'aplicació la Directiva 2001/23/CE, en tractar-se d'un supòsit de reorganització administrativa del mateix ens local.

SALA SOCIAL

15. [Sentència 216/2022](#), de 9 de març, de la Sala Social del Tribunal Suprem, en recurs de cassació, que estableix que en l'extinció dels contractes laborals com a conseqüència de la finalització del curs escolar, després de declarar nuls els acomiadaments per vulneració de la garantia de la indemnitat, no procedeix abonar les despeses de tramitació des de la decisió de la sentència ja que durant l'estiu el docent no ha de treballar, així que és lògic que es descomptin aquests períodes en què no existeix activitat.

AUDIÈNCIA NACIONAL

16. [Sentència 37/2022](#), de 14 de març, de l'Audiència Nacional, que considera un ERTO per força major com a conseqüència d'un ciberatac.

La sentència estableix que un atac informàtic mitjançant un virus ransomware que es tradueix en el segrest de la informació clau d'una empresa, afectant de manera determinant a la seva operativitat, s'ha de qualificar com a causa de força major. Així mateix, assenyala que l'origen humà o intencionat del fet, no és una circumstància suficient per descartar la concurrència de força major, ja que ha quedat acreditat que l'empresa havia complert amb el degut nivell de diligència.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

17. Sentències [970/2022](#), [967/2022](#), [971/2022](#), [972/2022](#), [968/2022](#) i [969/2022](#), de 21 de març de 2022, de la Secció Cinquena de la Sala Contenciosa Administrativa del

Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que anul·len l'Ordenança municipal de l'Ajuntament de Barcelona sobre la Zona de Baixes Emissions.

La Secció Cinquena de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en data 21 de març de 2022, ha dictat sis sentències que resolen sis recursos contenciosos administratius presentats contra l'Ordenança municipal de l'Ajuntament de Barcelona sobre la Zona de Baixes Emissions (ZBE).

La Sala ha resolt anul·lar l'Ordenança municipal relativa a les restriccions de trànsit de determinats vehicles aprovades en el Ple del Consell Municipal, en sessió de 22 de desembre de 2019, en considerar que té deficiències en la seva elaboració, manca d'informes determinants i és excessiva en el seu àmbit demogràfic d'aplicació i en el tipus de vehicles exclosos, entre altres.

Aquestes sentències no són fermes i contra elles es pot interposar recurs de cassació.